

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 94/18/EB frá 30. maí 1994

um breytingu á tilskipun 80/390/EBE, til samræmingar á kröfum um gerð, athugun og dreifingu á skráningarlýsingu sem birta skal þegar verðbréf eru tekin til opinberrar skráningar á verðbréfaþingi, með tilliti til þeirrar skyldu að birta skráningarlýsingu (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 54. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar (1),

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar (2), í samræmi við málsmeðferðina í 189. gr. b sáttmálans (3),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Eitt meginmarkmiðið með tilskipuninni um verðbréfaskráningu er að skapa skilyrði fyrir frekari samruna verðbréfamarkaða í bandalaginu með því að ryðja þeim hindrunum úr vegi sem hagkvæmt má telja.

Ein af þeim aðferðum sem nota má til að slíkur samruni nái fram að ganga er skráning yfir landamæri innan bandalagsins.

Tímabæk málsmeðferð er stór hindrun í vegi þess að sækja um skráningu í öðrum aðildarríkjum og einnig kostnaður samfara birtingu skráningarlýsingar eins og krafist er samkvæmt tilskipun ráðsins 80/390/EBE frá 17. mars 1980 til samræmingar á kröfum um gerð, athugun og dreifingu á skráningarlýsingu sem birta skal þegar verðbréf eru tekin til opinberrar skráningar á verðbréfaþingi (4).

Með tilskipun ráðsins 87/345/EBE frá 22. júní 1987 um breytingu á tilskipun 80/390/EBE til samræmingar á kröfum um gerð, athugun og dreifingu á skráningarlýsingu sem birta skal þegar

verðbréf eru tekin til opinberrar skráningar á verðbréfaþingi (5), þar sem kveðið er á um gagnkvæma viðurkenningu á skráningarlýsingu þegar sótt er um skráningu samtímis í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, var stigið mikilvægt skref í þá átt að einfalda skráningu yfir landamæri.

Með tilskipun ráðsins 90/211/EBE frá 23. apríl 1990 um breytingu á tilskipun 80/390/EBE að því er varðar gagnkvæma viðurkenningu á að útboðslýsing almennra útboða gildi sem skráningarlýsing á verðbréfaþingi (6), þar sem viðurkennt er að útboðslýsing almennra útboða jafngildi skráningarlýsingu þegar opinberrar skráningar er óskað skömmu eftir almennt útboð, var stigið annað mikilvægt skref í sömu átt.

Allar nýjar ráðstafanir sem einfalda málsmeðferð yfir landamæri enn frekar kunna að flýta samruna verðbréfamarkaða í bandalaginu.

Í 6. gr. tilskipunar 80/390/EBE eru þegar skilgreind nokkur tilvik þar sem lögbærum yfirvöldum er heimilt að kveða á um takmarkaða eða algjöra undanþágu frá þeirri kvöð að birta skráningarlýsingu. Kveðið er á um slíkar takmarkaðar eða algjörar undanþágur, sem einkum varða tilvik þar sem verðbréf í sama flokki hafa þegar verið skráð á opinberu verðbréfaþingi í sama landi og eru þar af leiðandi gagnslausar í flestum þeim tilvikum þegar um tvö lönd ræðir, skuli veittar svo framarlega sem fjárfestar í því landi njóti þegar takmarkaðrar eða fullkominnar verndar með því að nýjum, áreiðanlegum upplýsingum, ófullkomnum eða fullkomnum, hafi þegar verið dreift og þær séu tiltækar.

Sá kostur sem kveðið er á um í þessari tilskipun er gagnleg ráðstöfun sem er í samræmi við meginregluna um verndun fjárfesta um leið og hún tryggir starfsemi markaðanna.

Virðist því rétt að kveða á um að aðildarríki þar sem sótt er um opinbera skráningu eigi þess kost í vissum tilvikum að veita takmarkaða eða algjöra undanþágu frá þeirri kvöð að birta útgefendum skráningarlýsingu hafi verðbréf þeirra þegar verið skráð á opinberu verðbréfaþingi í öðru aðildarríki.

Félög sem eru traust og örugg og alþjóðlega viðurkennd, og hafa um nokkurt skeið verið á verðbréfaskrá í bandalaginu, eru líklegust til að sækja um skráningu yfir landamæri. Yfirleitt eru

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 135, 31. 5. 1994, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 19/94 frá 28. október 1994 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið nr. C 23, 27. 1. 1993, bls. 6. Stjtið. EB nr. C 88, 25. 3. 1994, bls. 3

(2) Stjtið. EB nr. C 161, 14. 6. 1993, bls. 31.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 15. desember 1993 (Stjtið. EB nr. C 20, 24. 1. 1994). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 4. mars 1994 (OJ nr. C 137, 19. 5. 1994) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 20. apríl 1994 (OJ nr. C 128, 9. 5. 1994).

(4) Stjtið. EB nr. L 100, 17. 4. 1980, bls. 1.

(5) Stjtið. EB nr. L 185, 4. 7. 1987, bls. 81.

(6) Stjtið. EB nr. L 112, 3. 5. 1990, bls. 24.

Þessi félög vel þekkt í flestum aðildarríkjum. Upplýsingum um þau hefur verið dreift víða.

Tilskipun 80/390/EBE þjónar þeim tilgangi að tryggja að fjárfestum séu láttnar í té nægar upplýsingar. Því er hagsmunum fjárfesta með starfsemi á markaði í gistiríki nægjanlega borgið með því að þeim berist einungis einfaldar upplýsingar í stað fullkominnar skráningarlýsingar þegar slíkt félag sækir um skráningu verðbréfa sinna í því ríki.

Það kynni að vera gagnlegt fyrir aðildarríkin að ákvarða töluleg lágmarksviðmið án mismununar, t.d. fyrir markaðsverðgildi fyrirtækjanna sem útgefendur skulu uppfylla til þess að geta notið góðs af þeim undanþágukostum sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Með auknum samruna verðbréfamarkaða skulu lögbær yfirvöld eiga þess jafnan kost að veita minni félögum sambærilega meðferð.

Enn fremur hafa mörg verðbréfaþing hliðarmarkaði þar sem fram fara viðskipti með hlutabréf félaga sem ekki fá opinbera skráningu. Í nokkrum tilvikum lúta hliðarmarkaðir reglum og eftirliti yfirvalda sem eru viðurkennd af opinberum aðilum er gera kröfur til félaga um birtingu upplýsinga sem efnislega jafngilda kröfum gerðum til opinberlega skráðra félaga. Því er einnig unnt að beita meginreglunni sem ákvæði 6. gr. tilskipunar 80/390/EBE grundvallast á þegar slík félög leita eftir opinberri skráningu verðbréfa sinna.

Fyrirhugaðar ráðstafanir eru raunverulegur ávinningur, ígildi meiri skilvirkni í starfsemi verðbréfamarkaða í bandalaginu, sem rekja má til aðlögunar gildandi löggjafar bandalagsins að nýjum þörfum og raunverulegri stöðu markaðarins. Þar eð þessar ráðstafanir hafa í för með sér aukið vald á einni hendi sem lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki hafa á þessu sviði um leið og nægjanlegu eftirliti er haldið uppi á vettvangi bandalagsins þá eru þær einnig heppilegasta svarið sem völ er á við nýjum þörfum varðandi opinbera skráningu verðbréfa um þessar mundir.

Takmörkuð eða algjör undanþága frá þeirri kvöð að birta skráningarlýsingar sem fyrirhuguð er samkvæmt þessari tilskipun hefur ekki áhrif á það fyrirkomulag sem kveðið er á um í tilskipun ráðsins 79/279/EBE frá 5. mars 1979 til samræmingar á skilmálum fyrir opinberri skráningu verðbréfa á verðbréfaþingi⁽¹⁾.

Í því augnamiði að vernda hagsmuni fjárfesta skulu gögn sem eiga að vera tiltæk almennungi send fyrst til lögbærra yfirvalda í aðildarríkinu þar sem leitað er eftir opinberri skráningu. Það er á valdi þess aðildarríkis að ákvarða hvort lögbær yfirvöld þar skuli rannsaka gögnin og segja fyrir um, gerist þess þörf, með hvaða hætti rannsóknin skuli fara fram og hvers eðlis hún skuli vera.

SAMPYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1 Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun. gr. 80/390/EBE:

1. Eftirfarandi málsgreinum er bætt við í 6. gr.:

„4. þegar

- a) verðbréf eða hlutabréf útgefanda eða hlutabréfaskírteini hafa opinberlega verið skráð í öðru aðildarríki í að minnsta kosti þrjú ár áður en sótt er um opinbera skráningu;
- b) lögbær yfirvöld í aðildarríki eða aðildarríkjum þar sem verðbréf útgefanda eru opinberlega skráð hafa staðfest gagnvart lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu þar sem leitað er eftir opinberri skráningu að útgefandi hafi, undanfarin þrjú ár eða allan þann tíma sem verðbréf hans hafa verið opinberlega skráð, sé það skemmri tími en þrjú ár, uppfyllt allar kröfur um upplýsingar og skráningu sem gerðar eru samkvæmt tilskipunum bandalagsins til félaga sem eiga opinberlega skráð verðbréf;
- c) eftirfarandi er birt með þeim hætti sem kveðið er á um í 20. gr. og 1. mgr. 21. gr.:
 - i) skjal með eftirfarandi upplýsingum:
 - yfirlýsingu þess efnis að sótt hafi verið um opinbera skráningu verðbréfa. Þegar um hlutabréf er að ræða skal einnig tilgreina í yfirlýsingunni fjölda og flokk viðkomandi hlutabréfa og lýsa í stuttu máli réttindum sem þeim fylgja. Þegar um er að ræða hlutabréfaskírteini skal einnig tilgreina í yfirlýsingunni réttindi sem tengjast upprunalegum verðbréfum og veita upplýsingar um þann möguleika að breyta skírteinunum í upprunaleg verðbréf og aðferðina til þess. Þegar um er að ræða skuldabréf skal einnig tilgreina í yfirlýsingunni nafnvirði láns (ef upphæðin er ekki föst skal það tekið fram) svo og lánaskilmála; ef ekki er um að ræða stöðuga útgáfu, útgáfu, innlausnarverð og nafnvexti (skilyrði fyrir vaxtabreytingu ef kveðið er á um margs konar vexti); þegar um er að ræða breytanleg skuldabréf, skiptanleg skuldabréf, skuldabréf með kauprétti að hlut eða kauprétt að hlut skal einnig vera í yfirlýsingunni upplýsingar um eðli hlutabréf sem í boði eru með breytingum,

⁽¹⁾ Stjótt. EB nr. L 66, 16. 3. 1979, bls. 21.

- skiptum eða í áskrift, réttindi sem þeim fylgja, skilyrði fyrir og aðferðir við breytingu, skipti eða áskrift, svo og við hverjar aðstæður megi breyta þeirri skipan,
- nákvæmar upplýsingar um markverðar breytingar eða þróun sem átt hefur sér stað eftir það er varða gögnin sem um getur í ii- og iii-lið,
 - upplýsingar sem sérstaklega eiga við um markaðinn í því landi þar sem sóst er eftir skráningu, einkum um tekjuskattskerfið og þá stofnun er annaðist greiðslur fyrir útgefandann og þann hátt sem hafður er á við birtingu tilkynninga til fjárfesta, og
 - yfirlýsingu af hálfu þeirra sem ábyrgir eru fyrir þeim upplýsingum sem eru veittar samkvæmt fyrstu þremur undirlíðunum þess efnis að þær séu réttar og engu sleppt sem áhrif geti haft á áreiðanleika skjalsins;
- ii) síðasta ársskýrsla, síðustu endurskoðaðir ársreikningar (semji útgefandinn bæði eigin ársreikninga og samstæðuársreikninga skal leggja bæði uppgjörin fram. Þó geta lögbær yfirvöld veitt útgefanda heimild til að leggja annaðhvort fram eigin ársreikninga eða samstæðureikninga svo fremi engar viðbótarupplýsingar sem máli skipta felist í uppgjörinu sem ekki er lagt fram) og síðasta hálfársuppgjör útgefanda fyrir viðkomandi ár, hafi það þegar verið birt;
- iii) skráningarlýsingar, útboðslýsingar eða samsvarandi gögn sem útgefandi birti næstlíðna 12 mánuði áður en sótt er um opinbera skráningu; og
- iv) eftirfarandi upplýsingar sé þær ekki þegar að finna í þeim gögnum sem kveðið er á um í i-, ii- og iii-lið:
- upplýsingar um hvernig stjórn, framkvæm-dastjórn og eftirlitsnefnd félagsins eru skipaðar og hlutverk einstakra nefndarmanna,
 - almennar upplýsingar um eigið fé,
 - vitneskja um raunverulega stöðu byggð á nýjustu upplýsingum sem útgefanda hafa borist samkvæmt ákvæðum
- tilskipunar ráðsins 88/627/EBE frá 12. desember 1988 um upplýsingar er birta skal þegar aflað er eða ráðstafað verulegum eignarhlut í félagi sem skráð er á verðbréfaþingi ⁽¹⁾, og
- skýrslur þeirra sem eru ábyrgir fyrir endurskoðun ársreikninganna sem síðast voru birtir og krafist er lögum samkvæmt í því aðildarríki þar sem skráð skrifstofa útgefanda er staðsett;
- d) fram kemur í tilkynningum, dreifibréfum, auglýsingum og gögnum þar sem opinber skráning verðbréfa er boðuð og eðli og einkenni verðbréfa gefið til kynna svo og í öllum öðrum gögnum sem skráninguna varða og útgefandi eða annar fyrir hans hönd hyggst birta að þær upplýsingar sem um getur í c-lið séu til og bent á hvar þær séu eða verði birtar á þann hátt sem mælt er fyrir um í 20. gr.; og
- e) þær upplýsingar sem um getur í c-lið og þær tilkynningar, dreifibréf, auglýsingar og gögn sem um getur í d-lið hafi verið send lögbærum yfirvöldum áður en þau urðu almenningi tiltæk;
5. þegar félag, í hverjum hlutabréf hafa gengið kaupum og sölum á hliðarmarkaði í minnst tvö undanfarin ár, sem lúta reglum og eftirliti opinberlega viðurkenndra yfirvalda, leita eftir opinberri skráningu á verðbréfum sínum í sama aðildarríki, og fjárfestar eiga, að álitu lögbærra yfirvalda, aðgang að efnislegum upplýsingum sambærilegum þeim sem krafist er samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar áður en opinber skráning tekur gildi.”;
2. Eftirfarandi 6. gr. a við:
- „6. gr. a
- Birta skal þær upplýsingar sem um getur í c- og d-lið 4. mgr. 6. gr. á opinberu tungumáli eða einu opinberu tungumáli þess aðildarríkis þar sem leitað er eftir opinberri skráningu eða á öðru tungumáli að því tilskildu að hefð sé fyrir notkun þess tungumáls í tengslum við fjármál í viðkomandi aðildarríki, það sé viðurkennt af lögbærum yfirvöldum og, ef við á, að önnur skilyrði sem þau kunna að setja séu uppfyllt.”
- 2. gr.**
1. Þau aðildarríki sem hyggjast nýta sér þá valkosti sem kveðið er á um í þessari tilskipun skulu samþykkja nauðsynleg ákvæði til að fara að ákvæðum þessarar tilskipunar eftir birtingu hennar. Þau skulu tilkynna það framkvæm-dastjórninni þegar í stað.

(1) Stjútö. EB nr. L 348, 17. 12. 1988, bls. 62.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.
3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði innlendra laga og stjórnsýslufyrirmæli er samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. maí 1994.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

E. KLEPSCH

forseti

Fyrir hönd ráðsins,

G. ROMEOS

forseti